
[Zbrodnia to nies?ychana...](#)

Data publikacji

25.06.2021

Zbrodnia to nies?ychana...

Wszystko zaczęło się od zadania z języka polskiego, czyli napisania opowiadania na podstawie utworu Adama Mickiewicza pt. Lilije, a skończyło na przedstawieniu w wykonaniu teatru amatorskiego pn. Kwadrans, który powołali do życia uczniowie klasy VIIa pod opieką wychowawczynie Beaty Czajki i nauczycielki języka polskiego Beaty Weksej. Tak więc najpierw było opowiadanie, a nieco później pojawił się twórczy ferment w zespole promocji szkoły związany z uczczeniem 75-lecia Szkoły Podstawowej nr 1 w Połczynie-Zdroju. Wychowawcy losowali zadania związane z Adamem Mickiewiczem – patronem Szkoły, a następnie realizowali je wraz z klasami z wykorzystaniem wszelkich dostępnych aktywnych metod nauczania. To wyzwanie edukacyjne zbliżone było do pracy metodą projektu. Klasa VIIa wylosowała zadanie pn. Adasiowe kości, czyli sódki, które mógł jadać mały

Adam. Uczniowie wraz z wychowawcą postanowili przygotować kiermasz pod hasłem: Podwieczorek u Mickiewicza, jednak zapach twórczy uczniów nie pozwolił im ograniczyć się do jednego zadania i postanowili wylosować kolejne. Tym razem w udziale przypadła im ballada Adama Mickiewicza – Lilije.

Scenariusz powstał w oparciu o opowiadanie Jagody Tokarskiej. Wystarczyło dodać dialogi i powstała scenka, w której zdecydowało się zagrać kilkoro uczniów: Jagoda Tokarska jako Pani, Zuzanna Lendzion – ta sama Pani w innej odsłonie, Julia Jurkowska – Pustelnik, Radosław Tokarski, Piotr Osicki. Piotr Komorowski i Miłosz Buczek jako chór oraz Weronika Wilk jako konferansjerka.

Próby trwały około dwóch tygodni, więc w ekspresowym tempie teatr Kwadrans 17 czerwca przedstawił utwór Mickiewicza w zupełnie nowej odsłonie. Scenografię stanowiły schody przy głównym holu. Ozdobione zielenią sprawiały wrażenie leśnego zakątka.

Stroje z epoki Adama Mickiewicza częściowo z zasobów własnych, a częściowo wzbogacone o strój Adama Mickiewicza i żyła dzięki uprzejmości pracowników CK w Poznaniu – Zdroju.

Na uwagę zasługują obie kreacje Pani – głównej bohaterki ballady. W wykonaniu Jagody Tokarskiej drapieżna i wojownicza oraz Zuzanny Lendzion pokorniejsza, a jednocześnie zatwardziała w działaniu. Pustelnik – wyniosły, zdystansowany młodość nie z tego świata, a także chór – jak wyrocznia skandujący poszczególne kwestie bohaterów.

Odbiorcami spektaklu byli uczniowie klas V, VI, VII, którzy nagrodzili aktorów gromkimi brawami, stąd wnioskujemy, że przedstawienie się podobało.

I ja tam byłam i gromkie brawa biłam.

—
—
—
—

- [Udostępnij](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)

-
-
-
-